Ликовна уметност

Прича и облик

★

„Аушвиц 49865" — изложба вајарских радова и цртежа Виде Јоцић, галерија Графичког колектива у Београду, првог до десетог фебруара.

★

У својим разговорима са уметницима објављеним под насловом »Propos d'artistes«, Флоран Фелс наводи у поглављу о Пикасоу следеће речи тог чувеног уметника:

„Ја, некако, не разумем значај приписан траженьима. Не верујем да то нешто значи. Нико се не може занимати човеком који, очију упртих у тле, чека да му срећа стави на пут пун новчаник. Онај који нађе нешто, ма какве то природе било, на чак и ако му није био циљ да то тражи, привуче на крају нашу радозналост, ако већ не и наше дивљење Ја покушавам да сликам оно што сам нашао а не оно што тражим. Једна шпанска пословица каже: „Љубав се доказује делима а не причама".

Поглед на изложбу вајарских радова Виде Јоцић потврђује да је млада и даровита уметница нашла себе у својим последњим радовима, и то баш оним чија је тематика дала наслов изложби.

„Преживела логорашица" је покушала да заборави своје патње и да нађе мир и утеху у финој реалистичкој портретској пластици, па се потом — из разлога „тражења" — упутила експресионистичком изразу. Њој, међутим, није било потребно да лута, у себи је носила обдареност, а на себи логорашки број Уз то уздрмано здравље. Она је морала да проговори тим елементима да би се ослободила, ако је прави уметник. А она то у суштини јесте.

Новој ноти у нашем вајарству (а јер је аутентична), она треба да да свој коначни и одговарајући облик. Она, засад, лута између тематике и облика. Односно, често, прича надјача уметнички облик. Кад се изравнају елементи доживљеног са доживљајем облика, можемо очекивати значајне резултате од те младе вајарке.

Фреске као школа

★

Комеморативна изложба Небојше С. Јелача. Изложбене просторије Народног музеја у Чика Љубиној; улици у Београду. Изложба је отворена од 1 до 7 фебруара.

★

Племенитог лика, фанатичан радник, Јелача је био откриво у ратном заробљеништву, где су га били одвели као младог каријерног официра, свој животни позив: сликарство. О томе сведоче цртежи из логора, у којима обдареност некипут накнади незнање заната.

После ослобођења, Јелача је изучио Академију и одао се копирању фресака и конзерваторско-реставраторском раду и брзо се на томе послу одликовао одличним познавањем заната и схватањем стилова. Но, није престајао никад, био у манастирима или код куће, да бележи пределе и ликове. Ти радови носе отиске графизама из композиција наших средњовековних фресака монументалног доба или потез четке из импресионистичке епохе.

Путовање у Холандију 1954 године изгледа да је отворило видике Јелачи и у његовим сликарским радовима из тог времена огледа се у широко постављеним ликовима, пределима и мртвим природама, у којима је још доста тврдо присутан графизам са фресака, — и утицај Ван Гога.

Лака и продуховљена слика „Мала Иванка" сведочи о томе шта је могао дати тај озбиљни и даровити многоструки уметник, да га смрт није отргла из наше средине 1955 године.

Ђ. ПОПОВИЋ